

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα,

25/10/2021

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης:

3320

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.16 (ΦΕΚ 2759 /τ. Β' / 1.9.16) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 22-3-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, αριθ., κατά της με αριθ. πρωτ./2021 απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στην με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτησή της περί υπαγωγής της στο άρθρο 34 παρ. 1 του ν.4646/2019 και παύσης οποιασδήποτε προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης της για τις οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό πρωτ./2021 απάντηση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στην με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτησή της για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 22/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, με ΑΦΜη οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της με αρ. πρωτ./2021 απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών, για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, ισχυριζόμενη ότι η ίδια δεν είχε ποτέ ενεργό ανάμειξη στη διαχείριση της εταιρείας, δεν είχε οποιαδήποτε συμμετοχή στη δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της και ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 34§1 για την αποδοχή της αίτησης του άρθρου 66§29 του ν. 4646/2019.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50 Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της

Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν.2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε 2173/30.10.2020 με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της

ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

B. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

6. Με τη νέα διάταξη έχει περιορισθεί ο κύκλος των οφειλών για τις οποίες πλέον ισχύει η αλληλέγγυα ευθύνη. Ο περιορισμός εφαρμόζεται και αναδρομικά, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν.4646/2019. Κατά συνέπεια, και εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις, από 12-12-2019 ευθύνη θεμελιώνεται μόνο για τις συγκεκριμένες οφειλές, ενώ για οφειλές από οποιαδήποτε άλλη αιτία πλην των ως άνω κατονομαζομένων για νέες υποθέσεις καθώς και για νέες υποθέσεις που αφορούν σε παλαιές οφειλές δεν θεμελιώνεται καν αλληλέγγυα ευθύνη ενώ, για τις παλαιές υποθέσεις οι οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν από τις 12/12/2019 παύουν να βαρύνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του Κεφαλαίου Α' της παρούσας.

7. Οφειλές για την πληρωμή των οποίων δύναται να θεμελιώνεται (για νέες υποθέσεις και για νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές) ή να διατηρείται (για παλαιές υποθέσεις) αλληλέγγυα ευθύνη από 12-12-2019 και εξεξής είναι μόνο οι οφειλές για:

7.1 Φόρο εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένου του τέλους επιτηδεύματος καθώς σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 ν. 3986/2011 αποτελεί φόρο εισοδήματος (σχετικές αποφάσεις ΣτΕ 89/2019, ΣτΕ 2523/2013 και ΑΠ 828/2020),

7.2 κάθε παρακρατούμενο φόρο, όπως

- α) οι φόροι εισοδήματος επί των οποίων διενεργείται παρακράτηση σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος,
- β) οι φόροι κερδών από τυχερά παίγνια των άρθρων 58-60 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 2961/2001 και
- γ) η Εισφορά Δακοκτονίας

7.3 κάθε επιρριπτόμενο φόρο, όπως

- α) ο Ειδικός φόρος πολυτελείας χωρών της Ε.Ε. και εγχωρίως παραγομένων ειδών,
- β) Φόρος Διαμονής,
- γ) Περιβαλλοντικό Τέλος πλαστικής σακούλας,
- δ) Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση,
- ε) Τέλος συνδρομητών κινητής τηλεφωνίας και τέλος καρτοκινητής τηλεφωνίας,
- στ) Φόρος ασφαλίσεων,
- ζ) Τέλος στη συνδρομητική τηλεόραση και
- η) τέλος συνδρομητών σταθερής τηλεφωνίας

7.4 Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ)

7.5 Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ),

7.6 τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών. Πρόκειται για οφειλές οι οποίες έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα της κύριας οφειλής από φόρο. Επομένως, όπως προκύπτει από την συνδυαστική ερμηνεία του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, στην έννοια των προστίμων περιλαμβάνονται κάθε είδους πρόστιμα, όπως για παράδειγμα τα πρόστιμα του άρθρου 58 ΚΦΔ, με εξαίρεση τα αυτοτελή πρόστιμα (ενδεικτικά, αυτοτελή είναι τα πρόστιμα των άρθρων 54, 54Ε και 54ΣΤ ΚΦΔ).

8. Δεν θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για την πληρωμή οφειλών που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 50 ΚΦΔ (π.χ. συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών του άρθρου 2 παρ.8 ν.2206/1994).

9. Επισημαίνεται ότι δε θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για καμία κατηγορία υποθέσεων ως προς το τέλος χαρτοσήμου, καθώς σε καμία περίπτωση τα τέλη χαρτοσήμου δεν θεωρούνται φόροι παρακρατούμενοι ή επιρριπτόμενοι, ανεξάρτητα από τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής αυτών (Ε.2045/2019).

10. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις οφειλών για τις οποίες πλέον δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη, είναι περιπτώσεις στις οποίες η οφειλή προέρχεται από Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίων ή από βεβαιωμένα πρόστιμα των άρθρων 5 και 8 του ν. 2523/1997 (για τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ίδιου ως άνω νόμου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 115 του ν.2238/1994). Για τις οφειλές αυτές θεμελιωνόταν αλληλέγγυα ευθύνη με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, πλέον όμως οι οφειλές από ΦΣΚ ή από πρόστιμα για παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες

στο άρθρο 50 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α'201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 31 του ν. 4701/2020 (Α'128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν.4646/2019.

11. Επίσης, δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη για τους διοικούντες νομικό πρόσωπο το οποίο δεν έχει λυθεί και οφείλει φόρο εισοδήματος που έχει βεβαιωθεί πριν από τη δημοσίευση του νόμου 4646/2019 (12/12/2019). Τα συγκεκριμένα πρόσωπα θα καταστούν αλληλεγγύως υπεύθυνα για το φόρο εισοδήματος μόνο μετά τη διάλυση των νομικών προσώπων, σύμφωνα με όσα όριζαν οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ πριν από την τροποποίησή τους με το άρθρο 34 ν. 4646/2019 και οι διατάξεις του άρθρου 115 ν.2238/1994.

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιοτήτάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται....».

Επειδή, από την από 29/03/2021 Έκθεση Απόψεων της αρμόδιας φορολογικής αρχής, προκύπτουν τα ακόλουθα:

«.....Στην εν λόγω προσβαλλόμενη πράξη – απάντηση περιέχεται, άλλωστε, σαφής, ειδική και επαρκής αιτιολογία, προκύπτουσα από τα στοιχεία του φακέλου, η οποία περιλαμβάνει αφενός τη διαπίστωση της μη συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 50 ΚΦΔ για ορισμένες οφειλές, η οποία οδήγησε στην εν μέρει αποδοχή του αιτήματος, και αφετέρου τη διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 50 ΚΦΔ για τις λοιπές οφειλές, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την κατά τα λοιπά απόρριψή του.

Συγκεκριμένα, η υπηρεσία μας έκρινε ότι παύουν να βαρύνουν την αιτούσα – και ήδη προσφεύγουσα – οι οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....», οι οποίες α) ανάγονται σε φορολογικό έτος κατά το οποίο η αιτούσα δεν είχε την ιδιότητα της διαχειρίστριας της εν λόγω εταιρείας και β) γεννήθηκαν από την επιβολή προστίμων για παραβάσεις του Κ.Β.Σ..

Αντιθέτως, έκρινε ότι εξακολουθεί να συντρέχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη της αιτούσας για τις εξής οφειλές:

Αριθμός Ταμειακής Βεβαίωσης	Ημερομηνία Ταμειακής Βεβαίωσης	Οικονομικό Έτος	Είδος χρέους	Ληξιπρό- θεσμο Υπόλοιπο	Προσαυξήσ εις (μέχρι την 22-2-2021)	Απαιτητό Ποσό (την 22-2-2021)
...../....	25-10-2002	1992	Φ.Π.Α. Οριστική Βεβαίωση	20.650,84	41.301,68	61.952,52
...../...	25-10-2002	1993	Φ.Π.Α. Οριστική Βεβαίωση	17.334,40	34.668,80	52.003,20
...../...	29-10-2002	1993	Εισόδημα Οριστική Βεβαίωση	79.670,70	159.341,40	239.012,10
...../...	29-10-2002	1992	Εισόδημα Οριστική Βεβαίωση	925,32	1.850,64	2.775,96
...../...	30-08-2013	2012	Εισφορές και τέλος επιτηδεύμα τος	500,00	443,00	943,00

για το λόγο ότι πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 50 ΚΦΔ με δεδομένο ότι α) ότι από τα στοιχεία του φακέλου προέκυψε ότι η αιτούσα έφερε την ιδιότητα της διαχειρίστριας της εν λόγω εταιρείας μέχρι τη λύση της (με τη λήξη του χρόνου διάρκειάς της), εφαρμοζόμενης, σε κάθε περίπτωση, της διάταξης του άρθρου 16 του ν. 3190/1955 περί συλλογικής διαχείρισης, β) ότι οι ανωτέρω οφειλές της εταιρείας προέκυψαν από φόρους που κατονομάζονται στο άρθρο 50 του ν. 4174/2013 και ανάγονται σε φορολογικά έτη κατά τα οποία η αιτούσα έφερε την ιδιότητα της διαχειρίστριας και γ) ότι από τα προσκομισθέντα με την υπ' αριθ. πρωτ./2020 αίτηση έγγραφα (σχετικά 1-5), δεν αποδείχθηκε με βεβαιότητα έλλειψη υπαιτιότητάς της.

Α. Ως προς την έλλειψη υπαιτιότητας

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχει στην περίπτωση της το στοιχείο της υπαιτιότητας ως προς τη μη καταβολή των οφειλών της εταιρείας με την επωνυμία «.....» για το λόγο ότι έφερε την ιδιότητα της διαχειρίστριας τύποις και μόνο, ενώ εν τοις πράγμασι διαχειριστές ήταν ο (δικηγόρος – κουμπάρος της) και ο (πρώην σύζυγός της). Το βασικό επιχείρημά της σχετίζεται με το νεαρό της ηλικίας της κατά το χρόνο ανάληψης των καθηκόντων και την, κατά τους ισχυρισμούς της, απειρία και έλλειψη στοιχειωδών διαχειριστικών γνώσεων κεφαλαιουχικών εταιρειών και εν γένει επιχειρηματικών πραγμάτων. Προς επίρρωση, δε, του ισχυρισμού της επικαλείται το περιεχόμενο των, προσκομισθέντων εκ μέρους της, υπ' αριθ./2001 και/2001 ενόρκων βεβαιώσεων του και του

Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 50 ΚΦΔ, η συνδρομή της υπαιτιότητας των, σύμφωνα με το νόμο, αλληλεγγύως ευθυνόμενων προσώπων τεκμαίρεται κατά τρόπο μαχητό, δηλαδή τα εν λόγω πρόσωπα φέρουν το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας στο πρόσωπό τους.

Στο πλαίσιο αυτό, η αιτούσα – και ήδη προσφεύγουσα – κλήθηκε, κατά νόμο, να αποδείξει τους ισχυρισμούς της, η, δε, υπηρεσία μας, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς επί της προσφυγής, αξιολόγησε και συνεκτίμησε τα ανωτέρω στοιχεία που επικαλέστηκε και προσκόμισε η αιτούσα, ωστόσο, έκρινε ότι δεν μπορούν να οδηγήσουν με βεβαιότητα στη διαπίστωση της έλλειψης υπαιτιότητας εκ μέρους της.

Συγκεκριμένα, το νεαρό της ηλικίας της κατά το χρόνο ανάληψης της διαχείρισης, συνηγορεί μεν, αλλά δεν οδηγεί αυταπόδεικτα και με πάσα βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν αναμείχθηκε στη διαχείριση της εν λόγω εταιρείας, ούτε ενήργησε διαχειριστικές πράξεις για λογαριασμό της. Επιπλέον, η, κατά τους ισχυρισμούς της, απειρία και έλλειψη διαχειριστικών γνώσεων, ακόμη κι αν θεωρηθεί πραγματική, δεν αποκλείει την ανάμειξη της στη διαχείριση και τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων.

Τέλος, οι προσκομισθείσες ένορκες βεβαιώσεις δεν οδηγούν με ασφάλεια, ούτε δημιουργούν πλήρη βεβαιότητα ως προς την έλλειψη οποιασδήποτε συμμετοχής της αιτούσας – και ήδη προσφεύγουσας – στη διαχείριση της εν λόγω εταιρείας. Καταρχάς, παρά τον ισχυρισμό ότι λήφθηκαν σε ανύποπτο χρόνο (τον Μάιο του 2001), γεγονός είναι ότι αφορμή για τη λήψη των προσκομισθέντων ενόρκων βεβαιώσεων αποτέλεσε η, ήδη υπάρχουσα σε εκείνο το χρόνο, αντιδικία της προσφεύγουσας με το Ελληνικό Δημόσιο (ΔΟΥ ΙΔ' Αθηνών) αναφορικά με οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....». Επιπλέον, όσον αφορά την υπ' αριθ./2001 ένορκη βεβαίωση του , εταίρου και διαχειριστή της ίδιας εταιρείας για το διάστημα από τις 14.12.1989 (βάσει της υπ' αριθ./1989 πράξης της συμβολαιογράφου) μέχρι τις 25.6.1992, δεν κατέστη σαφές, σε σχέση με την αξιοπιστία του μάρτυρα, από πού γνωρίζει ότι 'τα λογιστικά και μη βιβλία της εταιρείας ήταν και παραμένουν στην κατοχή του κ. (τα βιβλία της) με όλα τα σχετικά με την εταιρεία έγγραφα, δηλαδή δεν προκύπτει η πηγή της γνώσης του, ειδικότερα, δε, σε μια περίοδο που ο ίδιος δεν είχε καμία σχέση με την εν λόγω εταιρεία, έχοντας μεταβιβάσει τα εταιρικά του μερίδια και απολέσει την ιδιότητα του διαχειριστή. Αντίστοιχα, όσον αφορά την υπ' αριθ./2001 ένορκη βεβαίωση του – ο οποίος ουδέν αναφέρει για την ιδιότητα και τη σχέση του με την υπόθεση και ο οποίος, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ./1992 πράξη της συμβολαιογράφου , την 25.6.1992 κατέστη εταίρος της εν λόγω εταιρείας (κατόπιν αγοράς 5 εταιρικών μεριδίων από τον) – ομοίως δεν κατέστη σαφές η πηγή της γνώσης του και, ειδικότερα, σε σχέση με τη μαρτυρία του ότι η αιτούσα και ήδη προσφεύγουσα 'αναγκάστηκε να υπογράψει τυπικώς ως διαχειρίστρια, πειθόμενη από τις διαβεβαιώσεις του κ. ότι δεν θα έχει καμιά ευθύνη και ότι ο ίδιος προσωπικά θα φροντίζει τα πάντα έχοντας και τις ευθύνες, όπως επίσης σε σχέση με τη μαρτυρία του ότι 'τα λογιστικά βιβλία της εταιρείας παρέμειναν στην κατοχή του κ. εφόσον ο ίδιος ήταν και ο πραγματικός ιδιοκτήτης και ουδέποτε ησχολήθει με αυτό η κ., ώστε να μπορεί να κριθεί η αξιοπιστία του.

Για τους λόγους αυτούς, δεν αποδείχθηκε ενώπιον της υπηρεσίας μας με πάσα βεβαιότητα ότι η αιτούσα – και ήδη προσφεύγουσα – είχε αναλάβει τυπικώς και μόνο τη διαχείριση της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και, ως εκ τούτου, ελλείπει στο στοιχείο της υπαιτιότητας στο πρόσωπό της ως προς την καταβολή των οφειλών της λόγω εταιρείας. Κατόπιν τούτων, συντρεχόντων και των λοιπών προϋποθέσεων που τάσσει ο νόμος,

ορθώς εκδόθηκε η προσβαλλόμενη εν μέρει αρνητική πράξη και είναι απορριπτέος ο πρώτος λόγος της ενδικοφανούς προσφυγής.

Β. Ως προς τη μη συνδρομή της ιδιότητας της διαχειρίστριας όσον αφορά τις οφειλές εισοδήματος και ΦΠΑ, οικονομικού έτους 1992

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη της για τις οφειλές εισοδήματος και ΦΠΑ της εταιρείας με την επωνυμία «.....» που ανάγονται στο οικονομικό έτος 1992 (δηλαδή χρήση 1991), οι οποίες βεβαιώθηκαν με τις υπ' αριθ./....../2002 και/....../2002 αντίστοιχα ταμειακές βεβαιώσεις, για το λόγο ότι το χρέος αυτό ανάγεται σε χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν είχε την ιδιότητα της διαχειρίστριας, την οποία, κατά τους ισχυρισμούς της, απέκτησε στις 30-6-1992. Η προσφεύγουσα, ωστόσο, παραλείπει να διευκρινίσει ότι οι αναφερόμενες οφειλές προέκυψαν κατόπιν ελέγχου και ότι η εν λόγω εταιρεία είχε ως διαχειριστική περίοδο το διάστημα 1/7/1991-30/6/1992.

Σύμφωνα με το άρθρο 50 παρ. 1 εδ. β' ΚΦΔ, εξαιρετικά «Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές» και όχι όταν κατέστησαν ληξιπρόθεσμες. Η ερμηνεία της έννοιας «ανάγονται» δίνεται στην υπ' αριθ. Ε.2173/2020 εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (παρ.36) σύμφωνα με την οποία «Για την πληρωμή του φόρου που θα προκύψει, αλληλέγγυα ευθύνη έχει το πρόσωπο που ασκούσε διοίκηση κατά την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές, ήτοι την ημερομηνία κατά την οποία εξέπνευσε η προθεσμία υποβολής της δήλωσης ...»

Εν προκειμένω, η ημερομηνία κατά την οποία εξέπνευσε η προθεσμία υποβολής, καταρχάς, της δηλώσεως φόρου εισοδήματος της εταιρείας με την επωνυμία «.....», για το οικονομικό έτος 1992 (δηλαδή τη διαχειριστική περίοδο 1/7/1991-30/6/1992) υπήρξε, σε κάθε περίπτωση, μεταγενέστερη της ανάληψης της διαχείρισης από την προσφεύγουσα την 25.6.1992. Ως εκ τούτου, η με ΑΤΒ/....../2002 οφειλή ΦΠΑ, ανάγεται, σύμφωνα με τα ανωτέρω, σε χρονικό διάστημα κατά το οποίο η προσφεύγουσα είχε την ιδιότητα της διαχειρίστριας.

Το αυτό ισχύει και για την ημερομηνία κατά την οποία εξέπνευσε η προθεσμία υποβολής της καταληκτικής δήλωσης ΦΠΑ (όπως και της εκκαθαριστικής, δηλώσεως ΦΠΑ) για το οικονομικό έτος 1992. Επομένως, η με ΑΤΒ/....../2002 οφειλή ΦΠΑ, η οποία προέκυψε ως σύνολο κατόπιν ελέγχου της τότε ΔΟΥ ΙΔ' Αθηνών, ανάγεται σε χρονικό διάστημα κατά το οποίο η προσφεύγουσα είχε την ιδιότητα της διαχειρίστριας

Για τους λόγους αυτούς, συντρέχοντων και των λοιπών προϋποθέσεων που τάσσει ο νόμος, ορθώς εκδόθηκε η προσβαλλόμενη εν μέρει αρνητική πράξη και είναι απορριπτέος ο σχετικός λόγος της ενδικοφανούς προσφυγής.

Γ. Ως προς το χαρακτήρα της οφειλής για εισφορές και τέλος επιτηδεύματος

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το είδος χρέους που αφορά την υπ' αριθ./....../2013 ταμειακή βεβαίωση για εισφορές και τέλος επιτηδεύματος οικονομικού έτους 2012 δεν

αποτελεί, μετά την ισχύ του ν.4646/2019, λόγο για την πρόκληση αλληλέγγυας αστικής ευθύνης.

Ωστόσο, σύμφωνα με την υπ' αριθ. Ε.2173/2020 εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (παρ. 7.1), η οποία υιοθετεί τη σχετική νομολογία (ΣτΕ 89/2019, ΣτΕ 2523/2013 και ΑΠ 828/2020), το τέλος επιτηδεύματος ανήκει στα είδη των φορολογικών οφειλών που εμπίπτουν στο άρθρο 50 ΚΦΔ, καθώς αποτελεί φόρο εισοδήματος σύμφωνα και με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 του ν. 3986/2011.

Κατόπιν τούτου, η υπηρεσία μας ορθώς έκρινε ότι η εν λόγω οφειλή εξακολουθεί να βαραίνει την προσφεύγουσα ως αλληλεγγύως υπεύθυνης και, για το λόγο αυτό, συντρεχόντων και των λοιπών προϋποθέσεων που τάσσει ο νόμος, ορθώς εκδόθηκε η προσβαλλόμενη εν μέρει αρνητική πράξη και είναι απορριπτέος ο σχετικός λόγος της ενδικοφανούς προσφυγής.»

Επειδή, η Α. 1082/2021(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013” ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, με το αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30.06.2021 έγγραφο προς την αρμόδια φορολογική αρχή (Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών) ζητήσαμε συμπληρωματικές αιτιολογημένες απόψεις επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, κατόπιν της ως άνω Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Επειδή, η ως άνω φορολογική αρχή, με το αρ. πρωτ./2021 έγγραφο, αναφέρει, ότι:

«Ειδικότερα, κι αναφορικά με την περίπτωση αποδεδειγμένης και παρατεταμένης αδυναμίας ασκήσεως καθηκόντων διοίκησης λόγω βαριάς ασθένειας που εμποδίζει το πρόσωπο που έχει τις ιδιότητες της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ να επιληφθεί των υποθέσεων του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγεται η αλληλέγγυα ευθύνη του (περίπτωση 1 της ως άνω Κοινής Απόφασης), δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω βαριά ασθένεια ούτε άλλος λόγος παρατεταμένης αδυναμίας ασκήσεως καθηκόντων διοίκησης από πλευράς της προσφεύγουσας, καθώς η τελευταία όχι μόνο δεν επικαλέστηκε τέτοιο λόγο, ήτοι βαριά ασθένεια, αλλά ούτε και προσκόμισε σχετική ιατρική γνωμάτευση για κάθε έτος ευθύνης, βεβαίωση νοσηλείας από δημόσιο ή ιδιωτικό νοσοκομείο συνοδευόμενες από καθώς και οποιοδήποτε άλλο σχετικό έγγραφο. Ο ισχυρισμός δε της προσφεύγουσας ότι το έτος 1992 ήταν μόλις 22 ετών, λεχώνα διότι πρόσφατα είχε γεννήσει τον υιό της, τυγχάνει αβάσιμος και

απορριπτέος, διότι, ως γνωστόν, η περίοδος λοχείας διαρκεί 6-8 εβδομάδες, ενώ η προσφεύγουσα είχε γεννήσει το τέκνο της, του, στις 20/12/1990, σύμφωνα και με την προσκομισθείσα από εκείνη ληξιαρχική πράξη γέννησης, κι επομένως δεκαοχτώ (18) και πλέον μήνες προτού αποκτήσει από τον δεκατρία (13) εταιρικά μερίδια της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και αναλάβει τη διαχείρισή της (στις 25.06.1192).

Επιπλέον, δεδομένης της αποδεδειγμένης εταιρικής σχέσης της προσφεύγουσας με την οφειλέτρια εταιρεία με την επωνυμία «.....» - βάσει της υπ' αρ./1992 πράξης της συμβολαιογράφου,, η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου με α/α γενικό και ειδικό/92 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ/1992 (Τεύχος ΑΕ & ΕΠΕ)- κι επειδή η προσφεύγουσα- πέραν των ενόρκων βεβαιώσεων για τις οποίες έχει διατυπώσει ήδη αιτιολογημένη άποψη η Υπηρεσίας μας-, δεν προσκόμισε κανένα άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει τη μη πραγματική κι ενεργό ανάμειξή της στη διοίκηση/διαχείριση των υποθέσεων του ως άνω νομικού προσώπου, ουδόλως στοιχειοθετείται η έλλειψη υπαιτιότητάς της, κατά τα αναφερόμενα στην περίπτωση 9 της Α. 1082/2021. Ο ισχυρισμός της, επομένως, περί έλλειψης ενεργού ανάμειξης στη διοίκηση της εταιρείας «.....» με Α.Φ.Μ., προβάλλεται αναπόδεικτα κι αβάσιμα και πρέπει να απορριφθεί, το ίδιο δε και η κρινόμενη προσφυγή της.

Κατόπιν τούτου, η υπηρεσίας μας ορθώς έκρινε ότι η εν λόγω οφειλή εξακολουθεί να βαραίνει την προσφεύγουσα ως αλληλεγγύως υπεύθυνη και, για το λόγο αυτό, συντρεχουσών και των λοιπών προϋποθέσεων που τάσσει ο νόμος, ορθώς εκδόθηκε η προσβαλλόμενη εν μέρει αρνητική πράξη και είναι απορριπτέος ο σχετικός λόγος της ενδικοφανούς προσφυγής.

Επειδή, η υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τις ως άνω απόψεις της φορολογικής αρχής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 22-03-2021 και αρ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής της του, με ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.